

Kerkberichten

Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland en Eijsden

December - Januari 2026

Port Betaald

retouradres: Ceresstraat 228, 6291 XZ Vaals

Samen de reis maken
om het Kind te ontmoeten
en geïnspireerd verder te gaan

Colofon

Kerkberichten verschijnt zes keer per jaar als kerkblad voor de Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland en de Protestantse Gemeente Eijsden.

Het is een uitgave van de Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland. Abonnementen per jaar: binnenland 20,-/buitenland 30,-/digitaal 8,-. Advertentietarieven op aanvraag (tussen 50,- en 125,-). Het rekeningnummer is NL37RABO0373724772 t.n.v. Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland.

De volgende uitgave verschijnt op 6 februari en bestrijkt de periode van 7 februari tot en met 10 april 40-dagentijde en Pasen). De kopij hiervoor dient uiterlijk zondag 18 januari 2026 a.s. aangeleverd te worden bij uw redacteur ofwel via redactiepm@hotmail.com

**Wat de ster onderscheidde
van andere sterren,
was niet de kracht van haar stralen,
maar dat ze het verre
nabij wist te halen.**

Joseph Brodsky

Van de redactie

Marije Bijleveld

Met het verschijnen van deze Kerkberichten begint eerst een periode van bezinning, van verwachting, uitmondend in het vreugdevol ontvangen van de belofte van een nieuw begin. Wat we aan zekerheden meenden te hebben, wordt in de adventsweken overhoopgehaald. Wat er in de wereld al jaren aan de gang is, wordt ons in deze weken namelijk nog eens duidelijk voor ogen gehouden. Wat doen wij als er miljoenen mensen ontheemd zijn, hongerlijden, blootgesteld worden aan (oorlogs)misdaden: martelingen, verkrachtingen, executies zonder vorm van proces. Waar blijft God? Moeten we het trouwens God verwijten dat hij niet ingrijpt? Wat stellen we ons daar dan bij voor? In OPGEMERKT wordt een tipje van de sluier opgelicht, namelijk dat de mens niet alleen op Gods handelen mag en kan afgaan. De mens is zelf ook verantwoordelijk voor wat hij doet of niet doet. Hij kan, moet misschien wel, zich eigenlijk steeds afvragen waarom hij iets doet of juist iets nalaat. We doen toch nooit zomaar iets?

De adventsperiode is daarom een bij uitstek geschikte tijd om over al die 'lastige', 'moeilijke' vraagstukken en problemen na te denken en te proberen er een antwoord op te vinden. Met in het achterhoofd het wachten op en het uitkijken naar de komst van de Vredesvorst zal dat voor de een problematischer zijn dan de ander. We mogen echter onze verwachtingen op een leven van vrede en gerechtigheid niet alleen maar bij hem neerleggen. We mogen verwonderd zijn dat er in (be)dreigende omstandigheden een kind geboren wordt. Wat betekent de komst van een kind/het Kind? Ds. Ferdinand Borger schrijft in

zijn bijdrage: "Zijn geboorte is het moment, dat onze geschiedenis veranderde. En elke keer als wij het vieren is er het begin van groei, met telkens opnieuw de vraag aan ons hoe we dat kunnen doen: mens worden. Het gaat namelijk niet vanzelf". Mens worden om menselijk te zijn is een voortdurend proces van jezelf bevragen in dialoog met de ander.

Dat geldt ook voor het leven in de gemeente. Niets gaat vanzelf al mag dat misschien wel zo lijken. We zullen samen de reis moeten maken om het Kind te ontmoeten dat ons uitnodigt om geïnspireerd verder te gaan. Om mooie doelen te bereiken, om voor wat er mogelijk is met verwondering vast te stellen dat het kán. Leest u de tekst van onze voorzitter van de Kerkenraad er maar op na. Die zit vol aanwijzingen voor en gedachten over onze reis naar een doel. Iet-wat verborgen misschien, maar een goede verstander weet wat te doen...

Wanneer al het verborgene tevoorschijn is gekomen, mogen we vol vreugde de geboorte vieren van het Kind en mogen we eveneens vreugdevol het nieuwe jaar ingaan. Een weg, of zo u wilt een reis, ligt voor ons. We mogen die gaan met inzet van ieders talent en mogelijkheden. Als volwassen mensen mogen we, om ds. Ferdinand Borger te parafraseren, de verwondering niet verliezen en de ontvankelijkheid voor wat mooi is en goed niet verliezen.

De redactie van Kerkberichten wenst u allen een vreugdevolle Kerst en een gezegend Nieuwjaar.

Marije Bijleveld

We mogen onze verwachtingen op een leven van vrede en gerechtigheid niet alleen maar bij hem neerleggen.

Voorbij het kind

Tussen de verhuisdozen door vlogen ze voorbij, de kranten en opiniebladen. Geen tijd om ze te lezen – wat is verhuizen een diep ontregelende ervaring – maar één artikel bleef mij bij (vraag me niet naar de schrijver of welk blad of krant). In het artikel werd de vraag gesteld hoe uitgerekend in de Westerse wereld – democratisch, liberaal - er autoritaire leiders opstaan die van binnenuit rechtstaat en democratie proberen uit te hollen. En mensen daar massaal op stemmen. Hoe kan het dat we vanuit vrijheid onvrijheid voortbrengen.

Het antwoord was even eenvoudig als onthutsend: de autoritaire leiders, de dictators in spe zijn de uitvergrotingen van de mensen die wij moeten zijn; onafhankelijk en autonoom. Met regie over het eigen leven. De mensen die nu aan de top komen zijn de winnaars van de strijd die wij allemaal moeten voeren; de strijd om werk en de strijd om een woning en de strijd om aandacht. Door hun achterban worden ze bejubeld, omdat ze hebben gewonnen. En ze gaan nu een weg voor ons banen als we ons door hen laten leiden. Dat ze weinig moraal hebben (of er blijk van geven zich aan een moraal weinig gelegen te laten liggen) heeft alles te maken met die strijd. In het kapitalistische marktmodel is er voor ethiek niet echt een plaats. De overheid heeft hierin de taak om te reguleren en de spelregels te bepalen. Trekt de overheid zich terug dan wordt het een gevecht wie het sterkste is. De ontwikkeling van de woningmarkt laat zien waartoe dit leidt: een verdeling in het land van de 'haves' en de 'havenots'.

Wij krijgen dus de leiders die wij zelf voortbrengen: zelfvoldaan, schreeuwend vaak met grote leuzen. Niet bereid tot enig compromis maar wel roepend om navolging: Zie mij! Volg mij. Ik beloof je een mooie toekomst. Het zijn de verwende kinderen van onze tijd. Jengelend om aandacht. Schreeuwend als ze worden tegengesproken. Liegend als de waarheid te bedreigend wordt. We hebben het al eerder gezien in onze geschiedenis en het lijkt zich zomaar te herhalen. Als een lot dat ons overkomt. Maar dat is het niet. Het is een keuze. Ergens willen we dit.

We moeten dus voorbij het kind; groot worden, volwassen worden, erkennen dat de wereld niet om ons draait en diep beseffen dat de wereld ook niet met ons begonnen is.

De in 2022 overleden Franse filosoof Bruno Latour schreef een jaar voor zijn overlijden het boekje: Waar ben ik? Lockdownlessen voor aardbewoners. Hij voert daarin een pleidooi om radicaal anders te gaan denken. Niet meer vanuit de strijd, niet meer vanuit de overtuiging dat we als mensen de wereld naar onze hand kunnen zetten, maar vanuit de gedachte van een netwerk: we zijn allemaal met elkaar verbonden. Niet alleen de mensen, maar ook de natuur en de dingen. We leven in afhankelijkheidsrelatie met elkaar. Op de achtergrond schemert bij Latour zijn katholieke achtergrond. Het komt erop aan het goede na te streven voor de planeet en voor alles wat daarop leeft. Daarin past geen strijd maar samenwerking en het ontdekken van de relaties en verbanden waarin wij leven. Alleen binnen die netwerken kunnen wij leven en uiteindelijk: overleven.

Onze tijd levert met de mensen die hongerig zijn naar macht ons mannen op (het zijn vooral mannen) die kinderen blijven in hun schreeuw om aandacht. We moeten dus voorbij het kind; groot worden, volwassen worden, erkennen dat de wereld niet om ons draait en diep beseffen dat de wereld ook niet met ons begonnen is. We zijn hier tijdelijk met al onze talenten. Niet wat we hier te halen hebben staat op de voorgrond, maar wat we te brengen hebben en te geven.

We staan aan het begin van Advent. We vieren de komst van het Kind. Dat is enigszins risicovol. Want dat Kind wil ons voorbij het kind brengen. Al zal Hij, volwassen geworden, af en toe naar de kinderen wij-

zen. Omdat we de verwondering dreigen te verliezen en de ontvankelijkheid verleren voor wat mooi is en goed. Omdat we teveel opgaan in onze strijd voor wat voor doel dan ook. Dus wijst Hij naar de kinderen, naar hun speelse ontvankelijkheid. Maar vierder, vieren we Kerst niet om het Kind, maar omdat hij een volwassen mens is geworden? Zijn geboorte is het moment, dat onze geschiedenis veranderde. En elke keer als wij het vieren is er het begin van groei, met telkens opnieuw de vraag aan ons hoe we dat kunnen doen: mens worden. Het gaat namelijk niet vanzelf.

Kerstliederen zingen in Vaals

Op zondag 21 december nodigen we iedereen uit die zin heeft om kerstliederen te komen zingen van 16.00-17.00 uur in de Hervormde kerk in Vaals. Christine speelt orgel, Pascale zal de zang leiden. Het koperensemble van de Harmonie verzorgt intermezzi. Verdere info volgt nog in de Nieuwsbrief, maar je kunt het vast in de agenda zetten. Aansluitend een drankje...chocomel, glühwein?

Paul en Christine Moraal

30 november 2025

Eerste Advent St. Jan met St. Servaas

Thema: In verbondenheid met elkaar in Christus

Ook dit jaar viert de St. Jan samen met de St. Servaas de eerste adventszondag en brengen wij het nieuwe adventslicht in elkaars kerk. Dit jaar gaat de St. Jan naar de St. Servaas voor de gezamenlijke slotviering.

Een delegatie uit de buurkerk is in de dienst aanwezig. Zij dragen het adventslicht binnen en steken daarmee de eerste adventskaars aan terwijl er een – bij het thema passend – gedicht wordt voorgedragen. De delegatie verzorgt ook de lezingen. Er wordt in beide kerken gecollecteerd voor een diaconaal doel voor de stad Maastricht en dit jaar is gekozen voor 'De stille armen'. Het is diep triest dat er steeds meer mensen in onze samenleving zijn die op deze manier ondersteund moeten worden en daar willen wij als St. Jan en St. Servaas ons steentje aan bijdragen.

Na afloop van de viering is er gezellig samen koffie drinken in de Kannikenkelder. Voor mensen die moeite hebben met traplopen is er een stoeltjeslift aanwezig.

Zondag 18 januari 2026

Gebedsweek voor de Eenheid van de Christenen

Ook dit keer openen we deze gebedsweek met een oecumenische viering in de St. Jan samen met de Oud-Katholieke Kerk, de Nederlandse Gereformeerde Zuiderkerk en de Armeens Apostolische Kerk. Het Armeense kinderkoor zal weer voor ons zingen, net als bij de Opmaatviering van de Heiligdomsvaart.

Het thema is dit jaar 'Eén van Geest' en is voorbereid vanuit Armeense kerken.

Later volgt meer informatie via de nieuwsbrief.

ook in het Heuvelland wordt er met oecumenische diensten aandacht besteed aan deze gebedsweek voor de eenheid van christenen.

Op 18 januari is er om 11.00 uur een gezamenlijke dienst in het klooster in Wittem en op 25 januari zijn er gezamenlijke vieringen in Valkenburg en Gulpen.

Elly de Haan - Verduyn, Dick Knol

Vanuit de kerkenraad in Eijsden

Diensten de komende periode

In december/januari zijn de volgende diensten in Eijsden gepland:

- Op 14 december is er een gezamenlijke dienst met de Remonstrantse Kring Zuid Limburg met als voorgangers ds. Esther van der Panne en ds. Klaas Spoelstra.
- Op 24 december (Kerstavond) is er (om 20.00 uur) een dienst met als voorganger ds. Klaas Spoelstra.
- Op 25 december (Kerstochtend) een dienst met als voorganger ds. Agnes Hana. Aan extra muzikale medewerking wordt nog gewerkt.
- Op 11 januari starten we het nieuwe jaar met een gezamenlijke dienst met de Remonstrantse Kring Zuid-Limburg. We hopen elkaar dan na afloop een goed nieuwjaar toe te wensen. Voorganger is ds. Klaas Spoelstra.

Dienst met Adventsmaaltijd

De dienst op zondag 14 december wordt op een bijzondere wijze gevierd. Aansluitend aan deze dienst houdt de Remonstrantse Kring samen met onze gemeente een zgn. adventsmaaltijd. Deze dienst start niet om 10.00 uur, maar om 11.00 uur. Voorafgaand wordt tijdens de dienst het avondmaal gevierd. Het is gewenst, dat een ieder die deelneemt aan de adventsmaaltijd zich vooraf aanmeldt bij Gert Schaart. Nadere informatie volgt nog.

Stilstaan bij de Advent

Op de maandagochtenden van de Advent (1, 8, 15 en 22 december) houden we van 10 tot 11 uur korte bijeenkomsten in het kerkelijk centrum om even stil te staan bij de betekenis van de adventstijd. In de eerste bijeenkomst is het sleutelwoord 'Verlangen'.

Van harte welkom!

Adventsmiddag

Op vrijdagmiddag 12 december houden we onze jaarlijkse adventsmiddag.

We starten om 14.30 uur in het kerkcentrum in Eijsden. Behalve de gebruikelijke kerstquiz zal Zeger Vroon een presentatie geven met als titel 'In de ban van de Energietransitie' waar hij ingaat op zijn onderzoeksactiviteiten bij Zuyd Hogeschool in Heerlen. Zoals gebruikelijk wordt er voor koffie, thee, een drankje en enkele versnaperingen gezorgd. We stellen het op prijs dat een ieder die aanwezig wil zijn, zich vooraf even aanmeldt bij Gert Schaart (scriba@pkn-eijsden.nl).

Diaconie

In de dienst van 14 december wordt gecollecteerd voor Edukans (een organisatie die zich inzet voor onderwijs in diverse ontwikkelingslanden). Tijdens de dienst van 24 december (kerstavond) collecteren we voor Stichting Solidaridad (zet zich in voor onder andere koffieboeren en textielarbeiders). De collectie in de dienst van 25 december (kerstochtend) is bestemd voor Kinderen in de Knel (zet zich in voor een beter leven van jongeren die te maken hebben met onder andere kinderarbeid).

In de dienst van 11 januari zal gecollecteerd worden voor Homeless Child (Opvang en opleiding van straatkinderen in Honduras).

Tijdens de diensten wordt nog een korte toelichting gegeven op deze collecten.

Gedachteniszondag

Op 2 november hebben we in Eijsden stil gestaan bij het overlijden van twee van onze gemeenteleden: vanuit de Protestantse Kerk overleed afgelopen april Jannie Langeveld en vanuit de Remonstrantse Kring overleed in augustus Charlotte Zwaan. Tijdens het moment van gedenken werd voor beiden een kaars aangestoken door één van hun kinderen. Daarna kreeg iedereen de gelegenheid een kaarsje aan te steken voor iemand uit zijn/haar eigen omgeving, die in het afgelopen jaar of in het verleden is overleden óf voor iemand die momenteel extra kracht nodig heeft.

Kerkhof Caestertstraat

Dit jaar hebben we extra aandacht besteed aan het onderhoud van het kerkhof. Met Allerzielen lag het er dan ook piekfijn bij. Het kerkhof is formeel gesloten voor begraven, maar het bijzetten van een urn wordt nog wel toegestaan. Dat is recent nog gebeurd met de urn van mevrouw Spaans-Habets, deze is bijgezet bij de urn van haar echtgenoot. Onlangs ontvingen we m.b.t. het onderhoud de waardering van mevrouw Sijbrand-Tousalma, die met haar broer en dochters de begraafplaats heeft bezocht. Zij bezochten het graf van één van de (jonge) Molukse overledenen. De (jonge) Molukkers werden in Eijsden tussen 1950 en 1955 opgevangen in een leegstaand klooster.

Leeskring

Op vrijdagmiddag 9 januari 2026 is er weer leeskring. Dan bespreken we ‘Brengschuld’ van Jan Siebelink. De afgelopen keer was ‘Çafé Dorian’ van Gilles van de Loo aan de orde. We starten zoals gebruikelijk om 14.00 uur in het kerkelijk centrum in Eijsden.

Dick Rootert en Klaas Spoelstra

In Memoriam

Jan Ek

Op 4 november is op 97-jarige leeftijd Jan Ek overleden. Voor sommigen een oude bekende die eerst samen met zijn vrouw Elly in het Gerendal en later in Vaals woonde. Jan wist veel van de geschiedenis van het protestantisme in Limburg en schreef over de geschiedenis van de Hervormde Kerk in Vaals zelfs een boekje.

De laatste jaren gingen zijn lichamelijke en geestelijke gesteldheid achteruit en woonde hij in een verpleeghuis in Vught, in de buurt van een van zijn kinderen. Wij wensen zijn (klein)kinderen alle troost en sterkte toe.

Dick Knol

Verhaal voor de kinderen

Beestjes

Er was eens een klein meisje dat ontzettend dol op dieren was. Ze heette Lucy. Ze had een broertje, een beetje ouder, die heette Noa. Hij vond dat maar kinderachtig, al dat getroetel met dieren. Hij zei: “Wat wil ze toch met al die beestjes?” Ze hadden twee poezen. Dat was genoeg, zeiden pappa en mamma. Lucy wilde graag een konijn en een cavia. Desnoods visen in een kom. En o ja, parkieten. Die zijn leuk! Lucy ging altijd spelen bij vriendinnetjes met honden en hamsters. Ze was dol op het verhaal van de ark van Noach. Maar Noa zei: “Daar word je toch gek van, al die beesten”.

“Wat gaan we doen met kerstfeest?” vroeg mamma. Dat was winter natuurlijk. Dus geen dierentuinen en geen kinderboerderijen. Veel te koud. Lucy was bokkig: “Ik wil geen kerstfeest”. Toen kwamen de eerste kerstkaarten. En geloof het of niet: er kwamen kerstberen en kerstmuizen. En rendieren. De meeste van die dieren had Lucy al, als knuffels. Die waren wel zacht en lief, maar ze waren niet echt. Ze maakten geen geluid en je kunt niet voor ze zorgen. “Kerstbeestjes”, zei Noa, “daar doen wij niet aan”. Pappa was het met hem eens. “We nemen een boom en kaarsjes en we gaan gezellig eten”. Lucy had al besloten dat ze nooit meer dieren zou eten. Geen kip en geen paté. Niks, nooit!

Ze ging bij haar vriendinnetje Lotje spelen, die van de hamsters. Bij Lotje hadden ze een kerststalletje. Met kindje Jezus en zijn ouders. En herders en koningen, maar wat het mooiste was: er waren ook dieren. Een grote koe en een ezel. En wel tien schaapjes, Ze waren van plastic, maar je kon ze laten lopen en bij het kindje zetten. Zo speelden ze het kerstverhaal. Thuis vroeg ze: “Mogen wij ook een stalletje?” Dat mocht. “Dat hadden wij vroeger ook”, zei mamma. “Ik zal oma eens vragen of ze dat nog heeft”. En ja, in een doos op zolder en niet van plastic, maar van hout. De schaapjes hadden krulletjes en de engel had veertjes. Noa vond het maar niks, maar Lucy was helemaal blij.

Ze vergat haar knuffels en speelde en speelde de hele kerstgeschiedenis. Mamma vertelde het verhaal en ze zongen: ‘Midden in de winternacht’ en ‘Elke vogel zingt zijn lied’. Ze mocht eten wat ze wilde. Stoofpeertjes en appelmoes. Geen beestjes. Die mochten slapen in het stalletje.

ds. Joen Drost

Wie is Tonny de Veth-Ruijtenberg?

We zijn voor dit interview te gast bij haar thuis, een aanleun-appartement in zorgcentrum Scharwyerveld. Ingericht volgens haar eigen stijl met staartklok en eikenhouten meubilair met op de arm- en hoofdleuningen gehaakte witkanten kleedjes. Op het elektronisch orgel staat een aantal verjaardagskaarten waarachter de bundel 'Kun je nog zingen, zing dan mee' prijkt.

Tonny manouvreert met haar rollator handig door de woning, zorgend voor koffie en thee, maar zonder rollator tot steun is te zien dat de jaren haar fysiek aan het plagen zijn. Het gesprek maakt net zo snel duidelijk dat ze mentaal zo fit als een hoentje is en haar pretoogjes tonen haar levenslust en de rebelsheid die haar ouders al vroeg hebben onderkent. Wanneer ze haar moeder vroeg of het wel mocht om op zondag naar het favoriete tv programma te kijken terwijl je op zondag niets mocht doen,

echt niets. Of wanneer ze haar vader vroeg waarom ze op zondag wel met de trein mochten gaan, omdat ze op ziekenbezoek gingen: 'dat is een uitzondering, dat mag'. Ze vond die uitzonderingen maar hypocriet.

Tonny is geboren in Bergen op Zoom waar ze tot haar 12e heeft gewoond in een gezin als oudste kind met een broer en zus met streng gelovige ouders van de Gereformeerde Bond. In oorlogstijd moesten ze tijdens de Slag om de Schelde tijdelijk verhuizen naar haar oma in het nog conservatievere Tholen.

Haar vader, verpleger van beroep, begon later als ondernemer een rusthuis in Amsterdam voor mensen die tegenwoordig in een revalidatiekliniek of kuuroord komen. Daar heeft ze 13 jaar gewoond en twee jaar gewerkt.

Op haar 19^e ging ze naar de Marva, de marineafdeling voor vrouwen. Daar wekte ze op de administratie een mooie tijd waar ze naast een beroep ook haar geloof en levensbeeld een nieuwe wending leerde geven. " De vlootpredikanten stonden midden in het leven en dat opende mijn wereld".

Op haar 22^e ging Tonny op kamers wonen. In die tijd was er in Amsterdam een trend om achter 'populaire' predikanten aan te lopen, die vanwege een heersend roulatie-systeem steeds in andere kerken voorgingen. Ook kwam ze erachter dat de bijbelse verhalen ook een andere interpretatie konden hebben dan die thuis altijd was gegeven als wetmatigheden. Ze heeft dat als een bevrijding ervaren.

Pas op haar 24^e heeft ze belijdenis gedaan. Pas, omdat het een automatisme was, dat je op je 12e naar catechesatie ging om op je 18e belijdenis te doen. De dominee had tegen haar moeder gezegd dat hij dat niet verstandig vond, omdat het 's avonds alleen moeten fietsen niet veilig was. Zeer tegen de zin van haar moeder, maar Tonny was er wel blij om. Op haar 18e was er een dominee die haar helemaal niet lag. En bovendien riep dat automatisme bij haar weerstand op. Haar belijdenis deed ze vol overtuiging: haar eigen keuze die ze met haar hart kon maken!

Ze genoot van het Concertgebouw en de bioscopen in Amsterdam en ging vaak op vakantie in Zuid Limburg. Ons zuiden beviel haar zo goed dat ze hier naar toe verhuisde en in Maastricht kwam te wonen. Wat voor moed en lef hier bij kwam kijken om dat in die periode als alleenstaande jonge vrouw te ondernemen, kunnen de jongere generaties van nu nauwelijks bevatten.

Haar vader had haar geleerd: 'Als je gaat verhuizen en je bent lid van een kerk, dan ben je overal thuis'. Dus ging ze gelijk naar de St. Jan en werd lid van het koor. Het was belangrijk voor haar om mensen te leren kennen en dan is je hobby een heel goed begin.

Ze leerde haar man Harry kennen, een goed katholiek. Ook met dit huwelijk bleek haar rebelsheid die haar ouders inmiddels hadden geaccepteerd. Het huwelijk werd in de St. Jan voltrokken door zowel een dominee als een pastoor. Zij kreeg de zegen van de pastoor en Harry werd door de dominee gezegend. Dat kón toen en is helaas nu eigenlijk niet meer voor te stellen.

In de St. Jan werd ze ook actief. Want 'je doet iets voor de kerk, ieder naar zijn of haar eigen talenten' is haar meegegeven en vindt ze vanzelfsprekend. Ze heeft acht jaar als pastoraal medewerker gewerkt en heeft 30 jaar achter de balie van de St. Jan gestaan.

Tegenwoordig is ze erg blij met de maandelijkse diensten in het Trefpunt en de activiteiten die daar worden georganiseerd. Op zondagen kijkt Tonny vaak naar de kerkdiensten in Friesland, die passen bij haar. Op de vraag wat ze de PGMH wil meegeven zegt ze: "Ik hoop dat ze blijft bestaan en dat daarvoor genoeg bestuursleden worden gevonden". Ze weet heel goed wat tegenwoordig speelt.

Tonny de Veth, een vrouw die volgend jaar haar 60jarige Maastrichtse jubileum wil vieren. Een vrouw die bruist van leven ook al is opstandig zijn nu niet meer zo nodig. Een vrouw die altijd heeft geweten wat ze wil en er zelf achter wil komen wat ze wil. Een vrouw om eens een gezellig gesprek mee te voeren en die je mee kan nemen naar hoe het vroeger was.

Dank je wel Tonny, het ga je goed!

Helma Bannink en Jenny Pot

Afgelopen tijd heeft het CvK, met name de penningmeester Henk van Gelderen, enorm veel tijd gestoken in het afronden van de jaarrekening en het opstellen van de begroting. Beide financiële stukken zijn in de laatste Kerkenraad besproken en zullen voorgelegd worden aan u allen.

Op deze plek wil ik Gosewien Heije heel hartelijk danken voor al haar hulp, tijd en inzet om het CvK bij te staan met benodigde financiële gegevens.

Uit de jaarrekening komt een verlies naar voren wat ons grote zorgen baart. Als we deze lijn blijven doorzetten wordt het heel lastig om in de zeer nabije toekomst de PGMH financieel overeind te houden met vierplekken in Vaals, Gulpen, Valkenburg, Maastricht (zowel Sint Jan als het Trefpunt). Dit vraagt van ons allemaal een stevigere donatie om te vermijden dat we 'ergens het licht moeten uitdoen'.

Binnenkort starten we weer met de Actie Kerkbalans – hét moment voor u om de PGMH flink te steunen, méér dan u al deed bij de vorige Kerkbalansacties. Anders wordt het wel heel moeilijk om al de verhoogde kosten nog te financieren. Ook vragen we u dringend om uw bijdrage tijdens de kerkdiensten te verhogen.

Alvast hartelijk dank voor uw verhoogde donaties,

Evelijn de Jong voorzitter CvK

Collecteren tijdens de dienst hoort er zo bij. We denken er niet echt over na. Het is een moment dat over het algemeen elke zondag hetzelfde is. U hoort waarover de collecte gaat, voor welke doelgroep het geld bestemd is, welke organisatie erbij betrokken is en in welk land die organisatie werkzaam is. Het ene doel zal mensen meer emotioneren dan het andere. Soms is er iemand van een betreffende organisatie die een praatje houdt. Dat laatste spreekt mensen wel aan: de collecte is dan vaak aanmerkelijk hoger dan gewoonlijk. Het collectiedoel gaat nog meer leven als er een filmpje getoond wordt. Misschien dat dit in de toekomst mogelijk wordt.

Stelt u zich trouwens wel eens vragen bij een collectiedoel? Denk u wel eens: 'Waarom zijn juist die doelen gekozen door de diaconie?' Misschien heeft u zelfs een suggestie. Dat hoort de diaconie dan graag. Elk jaar wordt in de zomer een concept-collecterooster voor het komende jaar opgesteld en naderhand vastgesteld. Uitgangspunt is steeds het voorliggende rooster, maar er wordt wel zorgvuldig gekeken of er veranderingen nodig zijn. Veranderingen die te maken hebben met internationale, landelijke en regionale ontwikkelingen. Diaconaal werkzaam kunnen zijn in de regio heeft een pre, omdat de lijnen korter zijn en de diaconie beter op de hoogte is wat er speelt. Bovendien wil de PGMH duidelijker aanwezig zijn in de samenleving en meer samenwerken c.q. aansluiten bij regionale organisaties. Er wordt gestreefd naar een evenredige verhouding tussen internationale, landelijke en regionale doelen.

Maar waaróm wordt er eigenlijk in een dienst gecollecteerd? Het collecteren is zo'n vast onderdeel dat we ons die vraag niet stellen. Het is iets van de diaconie en die doet er goede dingen mee, kort door de bocht gezegd. Toch gaat het dieper dan dat. De collecte heeft een eigen betekenis, en die komt voort uit de diaconale taak van de gemeente. Dat is: omzien naar de armen. In de liturgie krijgt dat vorm in het inzamelen van de gaven. Daarbij gaat het niet alleen om de inkomsten.

Als teken van dankbaarheid geven wij God terug wat wij uit zijn hand ontvingen. Collecteren is een middel om concrete hulp te bieden aan mensen in nood, en een manier om de gemeente te betrekken bij het diaconaat. Met collecteren wordt de verbinding tussen geloof en handelen zichtbaar gemaakt. Het is hét moment in de dienst waarop concreet de zorg voor de ander uitgedrukt wordt.

Niet voor niets kondigde de dominee vroeger 'de dienst der offeranden' aan. In deze ouderwetse woorden klinkt door waar het om gaat: je brengt een offer. Natuurlijk is onze bijdrage meestal niet een offer (er zijn mensen die er veel meer in stoppen dan een euro), maar een concrete en zichtbare uiting van leven vanuit dankbaarheid. Sinds kort wordt in de St. Jan een dankgebed uitgesproken over de gaven. Zou het een gedachte zijn om dat door een collectant te laten doen in plaats van de predikant? Niet alleen in de St. Jan, maar ook in de andere drie kernen?

Namens de diaconie.

Marije Bijleveld

Verhaal bij een dienst in de St. Jan

Op zondag 18 januari 2026 zal er iets bijzonders plaatsvinden in de dienst in de St. Jan. Er worden dan namelijk twee zilveren vogels (koningsvogels) en zilveren platen tentoongesteld (eenmalig), die in het bezit zijn van de schutterij van Valkenburg. Daar hoort een bijzonder verhaal bij.

De ‘zilveren vogels’ van schutterij Valkenburg

Ooit waren er in Valkenburg twee afzonderlijke schutterijen: De Jonge en de Oude Nobe. In 1988 zijn ze gefuseerd en de vereniging draagt nu de naam : ‘Edele Nobele Agtbare Jonge & Oude Loffelyke Schutterije der Stadt ende Vrijheijt Valckenborch’, kortweg ‘de Jonge & Oude Nobe. Vrijwel alle schutterijen hebben een naam van een heilige in hun verenigingsnaam. De schutterij van Valkenburg is daar een grote

uitzondering op. Vermoedelijk komt dat door de deels protestantse achtergrond van de vereniging. Daarover straks meer. Eerst wat uitleg over een schutterij zelf.

Een schutterij was een vereniging die vanaf de middeleeuwen belast was met het bewaken van de orde in een dorp of stad waar ze opgericht was. De beroemde ‘Nachtwacht’ van Rembrandt is er een voorbeeld van. De leden kwamen een aantal dagen per jaar bijeen om te oefenen in het hanteren van pijl en boog en later in het omgaan met geweren. Op die manier trainden zij hoe adequaat te handelen in geval van nood. Tegenwoordig hoeven zij niet meer op te treden in noodgevallen. Het trainen liep geleidelijk aan uit op een competitie: wie was de beste in het schieten. Nu wordt er eenmaal per jaar het zogenaamde ‘koningsvogelschieten’ georganiseerd. De persoon die het laatste stukje van een houten vogel van de paal weet af te schieten mag zich een jaar lang koning van de schutterij noemen. Om het koningschap ook zichtbaar te maken voor nietschutters kreeg de koning een vogel omgehangen die van zilver was gemaakt.

Met die koningsvogels komen we bij het protestantse karakter van deze schutterij. De stad Valkenburg behoorde na de 80-jarige oorlog (1598-1648) tot de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden. De bevolking was en bleef overwegend rooms-katholiek, maar de bestuurders werden vanuit Den Haag naar Valkenburg gestuurd en hadden de protestantse geloofsovertuiging. Op papier hadden de geloofsgemeenschappen niet veel met elkaar op, maar in Valkenburg waren

protestanten gewoon lid van de schutterij en mochten ze zelfs mee schieten op de koningsvogel.

In 1656 werd Hans Willem van Till (van 1651-1667 drossaard van het land van Valkenburg) koning. Hij stamde uit een adellijke familie die uit de buurt van Kleef kwam waar het dorp Till ligt. Toen is de oudste koningsvogel, die nu tentoongesteld worden, door hem aan de schutterij geschonken. Wie koning werd moest daarnaast ook een zilveren schild aan de vereniging schenken met zijn naam en jaartal van zijn of haar koningschap. Ook dat deed Hans Willem van Till. Iedere keer als de schutterij uittrekt worden deze vogels en een deel van de zilveren platen gedragen.

Het jaartal 1656 is het oudste bestaande bewijs van de Valkenburgse schutterij en wordt ook gehanteerd als oprichtingsjaar.

Een bijzondere bijkomstigheid is dat enkele van de schenkers van zilveren koningsplaten begraven liggen in de St. Jan. De grafzerken zijn er tot op de dag van vandaag.

Mijn broer Frederic en ik komen naar de dienst in de St. Jan en wij nemen dan de twee koningsvogels die de schutterij bezit en enkele koningsplaten mee met de wel hele bijzondere oorsprong.

Felix Lebouille

Onderweg

BeZin in Film

Films die raken, tot nadenken stemmen over de (on)zin van het leven, je in gesprek met een ander brengen. Thema najaar: Jongeren in de hoofdrol.

3 december – THE SON

Een film uit 2022. Duur: 123 minuten!

Peter leidt een leven met zijn nieuwe partner en hun baby. Dat leven wordt op zijn kop gezet wanneer zijn ex-vrouw Kate met hun tienerzoon Nicholas aan zijn deur komt kloppen. Ze hoopt dat Peter hun zoon kan helpen om zijn levenslust terug te vinden.

Na deze maand komt er voor de eerste drie maanden van het nieuwe jaar weer een nieuw thema.

Het thema voor de eerste drie maanden van het nieuwe jaar is 'Vrouwen in de hoofdrol'.

7 januari – MONA LISA SMILE

Een film uit 2003. Duur 115 minuten

Het is 1953. Katherine Watson (Julia Roberts) verlaat haar vriendje om les te geven aan een universiteit voor vrouwen, de Wellesley College. Ze wil haar leerlingen niet alleen lesgeven, maar ook zelfvertrouwen geven voor in hun toekomst. Ze wil dat ze succesvol worden, maar haar studentes zijn opgevoed met het idee huisvrouw te zullen worden en voor de kinderen te gaan zorgen. Niet iedereen gelooft in haar manier van lesgeven en men maakt daar ook geen geheim van.

Na afloop van de film is er een nagesprek met een hapje en een drankje. De film wordt vertoond in de bovenzaal van de Kloosterkerk – Valkenburg

Aanvang 19.30uur. Kosten zijn steeds €5,00 per persoon

Krantenleesgroep Op de eerste maandag van de maand bespreken we stukjes uit de krant die ons geraakt hebben en waar we een vraag over willen stellen aan de andere deelnemers.

Tijd: 10.30uur – ca 11.45uur. Plaats: Kloosterkerk – Valkenburg

Informatie: André van Dijk. Mail: vandijkandre@hotmail.com

Duits/Nederlandse Leeskring

We lezen boeken die in beide talen beschikbaar zijn en tijdens de bijeenkomsten spreekt ieder de eigen taal, zodat er geen echte taalproblemen zijn.

Op donderdag 11 december bespreken we om 20.00uur in de Oude Pastorie in Vaals 'De pianist van Yarmouk' van Aeham Ahmad.

Een boek over de verwoesting in Syrië, de vlucht naar Europa, en hoe

muziek de schrijver overeind houdt. Er is altijd hoop. En op donderdag 15 januari 'Masser Brock' van Bert Wagendorp. Een wervelend verhaal over een columnist in het hedendaagse meningencircus, waarin de waarheid ook maar een opvatting is.

Inlichtingen: Babette Lemmer,

tel: 0049 241 5380 9914 mail: b.lemmer@gmx.de

Leeskring Eijsden

Samen een boek lezen! Het levert altijd nieuwe inzichten op. Mooi om mee te maken. En zelfs als je een boek verschrikkelijk vindt, is het bespreken ervan alsnog leuk. Wilt u ook meedoen? We komen op vrijdag 9 januari bijeen om het boek 'Brengschuld' van Jan Siebelink te bespreken. Tijd: 14.00 - 16.00uur in het Kerkelijk centrum van Eijsden, Wilhelminastraat. Contactpersoon: Klaas Spoelstra, kspoelstra@outlook.com.

Silent Sunday Reading

Silent Reading stopt de wintermaanden in verband met de stookkosten. Er is contact met InnBetween om te kijken naar een of twee activiteiten ter overbrugging.

Gesprekskring Trefpunt St. Jan

Elke tweede vrijdag van de maand opent het Trefpunt St. Jan de deuren voor wie het leuk vindt om elkaar in gesprek te ontmoeten. De onderwerpen hebben altijd te maken met wat vanuit het dagelijks leven en de eigen geloofsbeleving naar boven komt.

Vrijdagmiddag 12 december en 9 januari van 14.00-16.00uur

Plaats: het Trefpunt – Aureliushof 150, Maastricht
info: Jenny Pot, mail: jennypot@xs4all.nl

Gesprekskring Maastricht

Samen een onderwerp bespreken dat één van ons inleidt. Het zijn boeiende en verrassende gesprekken. We spreken bij één van ons thuis af. Dat maakt het ontspannen en gezellig.

Datum: Dinsdag 9 december bij één van de deelnemers thuis. Thema: Ouderenzorg.

Info: Hanske Kamphuis, mail: h.kamphuis@hotmail.nl

Trefpunt St. Jan

Elke dinsdagmorgen van 10 - 12uur is iedereen welkom om een kopje koffie of thee te komen drinken in het Trefpunt St. Jan, Aureliushof 150 in Daalhof.

U bent van harte uitgenodigd!

Informatie bij Jetty Vels, telefoon 06 25 36 16 91

Soepcafé – Iedere dinsdag is er het Soepcafé in de Bovenzaal van de Kloosterkerk (Valkenburg), bereikbaar met lift en trap. Loop gerust binnen en eet een kop gratis soep mee! Naast soep bieden we ook gezelligheid en ontmoeting. Iedereen is welkom!

Info: Cariene Groen-Zwart

mail: carienezwart@kpnmail.nl

Huiskamer: Iedere donderdag van 14.00 – 16.30uur. De Huiskamer is beneden in het Glazen Huis. De één komt voor een praatje, de ander om een spelletje te doen. Alles kan. Dit is het moment om eens een kijkje te komen nemen. Kloosterkerk – Valkenburg.

Info: Lies Oost, mail: liesgretha@live.nl

Kloosterkoffie: Elke derde vrijdag van de maand – dus op 19 december en 16 januari is er weer 'Kloosterkoffie' in Valkenburg. Gezellige bijeenkomsten waarin ontmoeting en gesprek centraal staan met een onderwerp als inleiding tot het gesprek.

Waar: Kloosterkerk van 14.00 - 16.00uur. De eigen bijdrage is € 2,00 voor thee of koffie, en later op de middag een glaasje met wat lekkers. Zonder aanmelden: welkom!

Informatie: Anny Korswagen,

06-134563 en Ineke Klos, 06-53842637

OPGEMERKT in PThUnie, het blad dat ik krijg sinds ik afgestudeerd ben aan deze Protestantse Theologische Universiteit: een artikeltje met de kop 'Het beeld van de hand van God'. Het gaat over de inaugurale rede die prof. dr. Marjo Korpel uitsprak op 6 mei van dit jaar bij haar benoeming tot hoogleraar Oude Testament aan de PThU.

Ik citeer: "Een veelgehoorde verzuchting tegenwoordig is dat God zou moeten ingrijpen. De Bijbel gebruikt daarvoor het beeld van de hand van God. De sterke arm en uitgestrekte hand van God is zelfs spreekwoordelijk geworden. Maar wat bedoelden de bijbelschrijvers? Oude tekeningen laten soms een hemelse hand zien, maar in het Oude Testament lijkt de hand van God vaak menselijker te zijn dan de beeldspraak suggereert. Voetballer Maradona maakte van deze meerduidigheid al handig gebruik (1986)".

In haar inaugurele rede (te downloaden via pthu.nl/korpel) zegt ze dat in het Hebreeuws de uitdrukking 'hand van God' slechts zesmaal voorkomt. Maar de bijbelse roep om Gods ingrijpen en Gods hand is al vrij oud. In Rechters 6, waar het volk Israël bedreigd wordt door de Midjanieten, verschijnt er een boodschapper van Jhwh aan Gideon die hier voor het eerst voorkomt en koren aan het uitslaan is in een wijnbak in het veld. De boodschapper zegt: "God is met u". Waarop Gideon sarcastisch stelt: "Als Jhwh dan echt met ons is, waarom overkomt ons dit dan allemaal? Waar blijft Hij dan met zijn wonderbaarlijke daden, waarover onze voorouders hebben verteld?" (Recht. 6:12-13). Hier komt al de visie voor dat Gods hand handelt via mensenhanden. Het antwoord aan Gideon is dat hijzelf degené is die opdracht krijgt het volk te bevrijden. Volgens de bijbelschrijver geeft Gideon aan dat hij dan wel graag zekerheid wil zien via een symbolische handeling door God (Recht. 6:36-37). Opmerkelijk in deze vermoedelijk zeer oude tekst (mogelijk een van de oudste teksten binnen het Oude Testament) is dat hier al de visie voorkomt dat Gods hand handelt via mensenhanden.

De opvatting dat Gods hand handelt en bevrijdt via mensenhanden mag ons tot nadenken stemmen. Niet alleen in de advents- en kersttijd, maar het hele jaar door.

Marije Bijleveld

In januari en februari 2026 gaan Marieke en ik alweer voor de derde keer naar onze jongste dochter en haar gezin in Australië. Ook alweer voor de derde keer gaan wijzelf daar vier weken met de camper op pad. Drie jaar geleden deden we dat voor het eerst. En dan moet je een boel dingen ook voor het eerst doen: camper huren (welke, hoe groot, hoe lang, wat neem je mee in zo'n camper), internationaal rijbewijs (verplicht in Australië), wat ga je doen, waar ga je heen. Leren hoe groot zo'n camper is en er eigenlijk ook mee leren rijden. Afijn, die eerste keer hadden we onze vier weken in de camper vrij minutieus gepland, van dag tot dag wisten we waar we heen zouden rijden, waar we zouden overnachten. Lekker veilig dus. Beginpunt en eindpunt stonden vast: Melbourne. Dat was de plek van de camperverhuur.

Halverwege stonden we, die eerste keer, hartje zomer in Australië, aan de rand van de Outback, het midden (en heetste deel) van Australië zeg maar. Daar hebben we geleerd dat je een reis minutieus kunt plannen, maar dat er altijd wel iets gebeurt waardoor je de route moet omgooien of andere wijzigingen moet toepassen. Het was daar zo ontzettend warm, zonder schaduw, dat je feitelijk alleen 's morgens vroeg van 5 uur tot ca 10.30 uur iets kon doen om dan de rest van de dag puffend en blazend te proberen schaduw te vinden en heel stil te zitten. We hebben de plannen dan ook gewijzigd en zijn na twee nachten daar snel weggegaan, weer naar het wat minder hete deel. Vorig jaar werd het al spannender, want we zijn met de camper van Melbourne naar Sydney gereden. Iets minder gepland, daardoor minder zeker en wellicht minder 'veilig'. De route was spannender, veel (te) smalle weggetjes, halen we onze overnachting wel voordat het donker wordt?

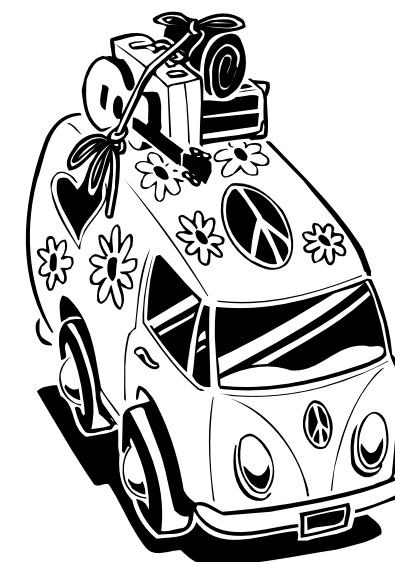
Hoe het de komende reis gaat worden? We weten het nog niet. We hebben een iets grotere camper. Gaat dat beperkingen opleveren? Kunnen we overal komen? Weten we 's morgens wel waar we aan het einde van de dag overnachten? Om zo te kunnen rei-

zen, moet er aan een aantal voorwaarden voldaan worden. Om te beginnen moet je met je reisgezelschap op kunnen schieten: echt waar, het is wel fijn als je vier weken lang lachen en lol kunt hebben. Je doet het immers samen. Soms moet de één iets doen wat de ander veel leuker vindt en andersom. Je moet vertrouwen hebben. Vertrouwen in elkaar, maar ook vertrouwen dat de reis goed afloopt. Geen beren zien als ze er niet zijn. Geen problemen bedenken die er niet zijn. Om te reizen moet je dus met vertrouwen in elkaar het vertrouwde los durven en kunnen laten! Je gaat pas vooruit als je los kan laten.

Als u deze Kerkberichten leest, is de gemeenteavond geweest. Een gemeenteavond waar Ferdinand Borger ons heeft uitgelegd dat we als gemeente aan het begin van een reis staan, een reis die feitelijk al begonnen is. Waar we uitkomen? Dat weten we nog niet precies. Hoe we daar komen? Ook dat weten we nog niet precies. Wat we wel weten is dat we de reis samen gaan maken, met vertrouwen in elkaar en in de goede afloop. We weten ook dat als we gaan reizen, we los zullen moeten laten. Alleen dan komen we vooruit.

Ik wens u en ons allen een goede en veilige reis!

Willem Ginjaar

Kerst

Zou u ook graag weer eens Kerst vieren zoals het vroeger was? Ik hoor dat af en toe als antwoord op mijn vraag wat de verwachtingen voor deze Kerst zijn.

Maar, wat is het verschil?

De oliebollenkraam staat er als vanouds. Half december beginnen de winkels al met hun kerstversieringen en de kerstartikelen en het snoep staan al in de winkels.

En ja, de eerste uitnodigingen komen binnen! Kom je bij ons met de Kerst en wat doe je met Oud en Nieuw? Misschien ga je wel met vakantie, gewoon er even uit!

Wat het verschil met andere jaren maakt, zijn de berichten die ons zonder ophouden bereiken.

Hongersnood hier, vredesbesprekingen daar, overal broeit wel wat. Lichamen die opgegraven worden. Vooral vrouwen die op de vlucht zijn voor mannen met wilde bedoelingen.

En hoe staat het bij onszelf? Hier is één van de issues hoe wij als vrouwen ons vrij kunnen bewegen. Dat geldt vooral voor buiten natuurlijk. Doordat wij ons vrijer gaan bewegen en voor onszelf opkomen, komen wij meer in aanmerking om aangevallen/geraakt te worden. Hoe is

dat begonnen, zijn wij opeens begeerlijker geworden? Is ons gedrag vrijer geworden en wat is daar mis mee? Wij belagen de mannen in onze omgeving toch niet opeens meer aanvallend?

In deze kersttijd zullen wij wel weer veel artikelen in de krant lezen over situaties die uit de hand gelopen zijn! Ook in de kersttijd moeten we in sommige omstandigheden oppassen dat het allemaal acceptabel blijft.

Laten wij deze kersttijd in vrede en vrijheid beleven.

Vrede voor ons allemaal, overal ter wereld voor alle mensen, maar in het bijzonder voor vrouwen die hier en daar weer het slachtoffer dreigen te worden van optrekkende troepen. Bewegingsvrijheid voor vrouwen zonder angst voor aanvallen.

**Vredevolle dagen in de liefde voor de Heer,
waarvan wij de geboorte herdenken.**

Ik wens het u allemaal van harte.

Deze keer vanuit de jeugdhoeek de aankondiging van het Adventsproject. Vanuit Kind op Zondag, de basis voor de wekelijkse kindernevendiensten, is het thema dit jaar:

‘De Geluksbezorger’

Deze titel is ontleend aan de ‘vreugdebode’ uit het bijbelboek Jesaja. De profeet Jesaja vertelde niet alleen over een vreugdebode, hij was het zelf ook. Hij gaf mensen hoop door zijn woorden over het nieuwe begin dat God zou maken. In deze adventstijd lezen we de woorden van Jesaja en ontdekken we hoe deze woorden ook vandaag hoop en verwachting kunnen wekken. En we ontdekken hoe mensen een vreugdebode kunnen zijn, als ze elkaar de weg wijzen naar de toekomst. Voor de vreugdebode gebruiken we in dit project het woord ‘Geluksbezorger’: hij of zij brengt het geluk naar mensen toe.

Martine Bakker

trajekt

U BENT UITGENODIGD VOOR;

De sociale eetkamer Daalhof

Zin in een gezellige avond, vol goede gesprekken, ontmoeting en bovendien heerlijk eten? Kom dan een kijkje nemen bij de sociale eetkamer!

🕒 Iedere laatste donderdag van de maand vanaf 17:00! (Let op: zomerstop in Augustus!)

💶 Kosten: € 7,50

📍 Locatie: San Salvator Kerk Daalhof, Penatenhof 101, 6215HX.

✉️ Aanmelden bij Trajekt (vraag naar balie Mariaberg): 043-763 0040.

Rijksweg 76-76a
6228 XZ Maastricht
Tel. 043 - 3611392
info@drukkerijdeheeg.nl
www.drukkerijdeheeg.nl

drukkerij de heeg

APK EN ONDERHOUD AAN ALLE MERKEN

24/7
ONLINE
AFSPRAAK
MAKEN
WWW.GRASSERE.NL

AUTO SERVICE
NETWERK

GRASSERE.NL - T 045-5441835
Baneheiderweg 49 - Bocholtz

Alle merken zijn welkom

Gewoon eerlijk en goed!

AUTODROME
Grassere

BOVAG

PCA
BOCHOLTZ

Colofon

Redactie

Eindredactie en redacteur Maastricht:
Marije Bijleveld rijveld@gmail.com
Jenny Pot en Helma Bannink
Redacteur Vaals-Gulpen en Valkenburg-Meerssen:
Dick Knol, d.knol@hetnet.nl
Redacteur Eijsden:
Kees de Blaey, deblaey-gommers@home.nl
Vormgeving: Ben Theunissen, info@grafisquad.nl

Ledenadministratie PGMH (verhuizing, huwelijk, geboorte, overlijden, abonnementenadministratie kerkberichten en nieuwsbrief):
Dhr. Reyk van Veen, Tel.: 06-22195628;
ledenadministratie@maasheuvelland.nl
Ceresstraat 228, 6291 XZ Vaals

Contactgegevens

Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland
www.maas-heuvelland.nl

Kerkelijk bureau
Mw.. Gosewien Heije, Tel.: 06-23870864
kerkelijkbureau@maasheuvelland.nl
Vrijthof 23, 6211 LE Maastricht.

Kerkenraad PGMH

Voorzitter: Willem Ginjaar
voorzitter@maasheuvelland.nl, Tel. 06 48460005
Scriba: Emilie Hilbers
scriba@maasheuvelland.nl

Predikant PGMH

Ds. F. Borger
Bogaardenstraat 1, 6211 SM Maastricht
Tel.: 0621660348
predikant@maasheuvelland.nl

Maastricht

Voorzitter Kernraad: Marieke Knepper
Tel: 06 12531599
marieke_knepper@hotmail.com

Heuvelland

Wnd. voorzitter Kernraad: Dick Knol 045 5444539
d.knol@hetnet.nl

Kerkgebouwen en ontmoetingscentrum

St.-Jan: Vrijthof 24, Maastricht (ingang Veldekeplein)
Koster: dhr. Gerard Beerkens: 06-83208777
koster.sintjan.maastricht@gmail.com
St. Janskerk: 0683661471
Trefpunt St. Jan: Aureliushof 150, 6215 SW
Maastricht: 043 3472696 (beheerder)
't Gulper Hoes: Rosstraat 5, Gulpen
Koster: Ben Theunissen 0622492217
Ned. Herv. Kerk: Kerkstraat 47, Vaals
Koster: Babette Lemmer 0049 24153809914
Kloosterkerk: Oosterweg 1, Valkenburg
Kosters: Cariene Groen-Zwart 06-38018851
en/of Jo Davidse 043 6016010

Diaconie PGMH

voorzitter Baukje Vrieswijk
vzdiaconie-PGMH@outlook.com
bankrekening NL79 RABO 0152 1293 59

Kerkrentmeesters PGMH

penningmeester@maasheuvelland.nl
bankrekening: NL 37 RABO 03 7372 4772

Protestantse Gemeente Eijsden

www.pkn-eijsden.nl Hier vindt u ook gegevens van Diaconie en Kerk-rentmeesters.
Kerkgebouw: Wilhelminastraat 1, Eijsden
Predikant: Ds. Klaas Spoelstra
Tel. 0623 904 936
kspoelstra@outlook.com
Koster: Max Paczek 0646559562

Diaconie Prot. Gem. Eijsden

Zeger Vroon: 043-4092191
diaconie@pkn-eijsden.nl
bankrekening: NL27ABNA0623562537

Kerkrentmeesters Eijsden

Gert Schaart: 043-3619925
kerkrentmeesters@pkn-eijsden.nl
bankrekening: NL28ABNA0593338774

Volg ons hier:

📷 www.instagram.com/pgmaasheuvelland/
📘 www.facebook.com/maasheuvelland
🌐 www.linkedin.com/in/protestantse-gemeente-maas-heuvelland-pgmh-aaa11235b/

Dienstenrooster

Kerkdiensten in Maastricht, Valkenburg en Vaals te volgen via Kerkomroep
In Gulpen via You Tube: <https://www.youtube.com/@protestantsegemeentemaash804>

Zondag 30 november

Maastricht	10.15	Drs. M. Bijleveld	Kerk in Actie: Pastoraat	1 ^e Advent
Vaals	10.00	Mw. M. Knetemann		Samen met St. Servaas
Valkenburg	10.00	Ds. J. Drost		

Zondag 7 december

Maastricht	10.00	Ds. R. Foppen	Uganda Kitgum Educa-	2 ^e Advent
Gulpen	10.00	Ds. J. Kikkert	tion Foundation	Heilig Avondmaal

Zondag 14 december

Maastricht	10.00	Ds. J. Drost	Amnesty International	3 ^e Advent
Vaals	10.00	Mw. B. de Waal		Groene viering
Valkenburg	10.00	Ds. F. Borger		Groene viering
Eijsden	11.00	Ds. E. van de Panne en Ds. K. Spoelstra	Edukans	Groene viering

Vrijdag 19 december

14:00	Ds. G. Nieuwburg	Kerstviering
-------	------------------	--------------

Zondag 21 december

Maastricht	19.30	Ds. R. de Reuver	Vincentius vereniging	4 ^e Advent
Gulpen	10.00	Ds. J. Kikkert	Zuid Limburg	

Woensdag 24 december

Maastricht	19.30	Ds. S. Coenradie	Stichting Solidaridad	Kerstavond
Vaals	21.00	Ds. H. Kling		
Eijsden	20.00	Ds. K. Spoelstra		

Donderdag 25 december

Maastricht	10.00	Ds. F. Borger	Kerk in Actie: Kinderen	1 ^e Kerstdag
Gulpen	10.00	Ds. G. Nieuwburg	in de knel	
Eijsden	10.00	Ds. A. Hana		

Zondag 28 december

Maastricht	10.00	Ds. A. Ipenburg	Diaconie	
------------	-------	-----------------	----------	--

Zondag 4 januari

Valkenburg	10.00	Ds. F. Borger	St. Homeless Child	Nieuwjaars viering
------------	-------	---------------	--------------------	--------------------

Zondag 11 januari

Maastricht	10.00	Mw. A. Zaal	St. Regenboog	
Vaals	10.00	Ds. R. Siebenga		
Valkenburg	10.00	Ds. J. Drost		
Eijsden	10.00	Ds. K. Spoelstra	St. Homeless Child	Nieuwjaarsviering samen met Remonstranten

Zondag 18 januari

Maastricht	10.00	Ds. F. Borger	Raad van Kerken	Gebed voor de eenheid
Wittem	11.00	Mw. M. Knetemann		Oecumenische viering

Vrijdag 23 januari

Maastricht Trefpunt	15.00	Ds. G. Nieuwburg		Kanselruil
---------------------	-------	------------------	--	------------

Zondag 25 januari

Maastricht	10.00	Drs. M. Bijleveld	Leger des Heils:	Gebed voor de eenheid
Vaals	10.00	Mw. M. Knetemann	Ontmoetingswinkel	Kanselruil
Valkenburg	10.00	Ds. F. Borger		Oecumenische viering
Eijsden	17.00	Pastoor R. Verheggen en Ds. K. Spoelstra		Oecumenische vesper

Zondag 1 februari

Maastricht	10.00	Ds. F. Borger	KIA: Bangladesh	Diaconale dienst PGMH
Eijsden	10.00	Ds. A. Hana		

Zondag 8 februari

Maastricht	10.00	Mw. M. Knetemann	Stichting Leergeld	
Gulpen	10.00	Ds. A. Hana		H. Avondmaal